

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 2Csp/37/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8220200821
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Krochtová
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2021:8220200821.4

Rozhodnutie

Okresný súd Bardejov sudkyňou JUDr. Katarínou Krochtovou v spore žalobcu T. E., I.. XX.XX.XXXX, Z. M.E. XXX/X, XXX XX Z., zast. JUDr. Ladislav Riedl, advokát so sídlom Slovenská 46, 080 01 Prešov, proti žalovanému POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova 25, 877 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zast. JUDr. Katarína Hegedúšová, advokátka so sídlom Majerníkova 3479/3A, 841 05 Bratislava, o primerané finančné zadosťučinenie, takto

rozhodol:

- I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 600,00 Eur, v lehote troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.
- II. V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a.
- III. Žalobca m á voči žalovanému n á r o k na náhradu trov konania v plnom rozsahu z prisúdenej sumy, o ktorých výške rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca podal dňa 14.05.2020 na tunajší súd žalobu proti žalovanému, ktorou sa domáhal zaplata sumy 3.000,00 Eur titulom primeraného finančného zadosťučinenia a nároku na náhradu trov konania.
2. V žalobe dôvodil tým, že v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 6Csr/1/2017 súd zrušil rozhodcovský rozsudok, ktorým mu bola pôvodne uložená povinnosť zaplatiť žalovanému sumu 960,00 Eur s prísl. S poukazom na tretiu vetu § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1990/372/>> o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“) žalobca uviedol, že predpokladom pre vyhovie žalobe je v danom prípade úspešné uplatnenie porušenia práva spotrebiteľa, pričom nie je podstatné, či spotrebiteľovi reálne vznikla určitá ujma. Zmyslom a účelom § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. je odškodniť spotrebiteľa za diskomfort, ktorý nastal samotným uplatnením ochrany proti porušiteľovi práv. Ide teda o satisfakciu spotrebiteľa, ktorá má zároveň pôsobiť odradzujúco voči žalovanému v snahe odradiť ho od opätovného porušovania práv spotrebiteľov.
3. Žalovaný sa prostredníctvom svojej právnej zástupkyne vyjadril k žalobe v podaní doručenom súdu dňa 20.07.2020, v ktorom navrhol, aby súd žalobu zamietol. Uviedol, že zákon o ochrane spotrebiteľa síce priznáva právo domáhať sa primeraného finančného zadosťučinenia, ale tento inštitút prichádza do úvahy len v prípadoch, ak porušenie práva nemožno napraviť inak. Poukázal aj na výklad slova „primerane“, ktoré je podľa viacerých prameňov potrebné pokladať za „vhodne“. Žalovaný zastáva názor, že primerané finančné zadosťučinenie nesmie byť prostriedkom na ospravedlnenie ľahostajnosti spotrebiteľa, ktorý vstupuje do vzťahu s dodávateľom bez toho, aby sa zaujímal o svoje povinnosti. Žalovaný tiež argumentoval tým, že žalobca neodôvodnil výšku primeraného finančného zadosťučinenia v sume 3.000,00 Eur, ktorej sa domáha. Podľa žalovaného má primerané finančné zadosťučinenie sankčnú funkciu a jej cieľom nie je kompenzovať žalobcu, ale skôr potrestať žalovaného za protiprávne

konanie. Sankčná funkcia teda trestá, ale zároveň pôsobí preventívne, a to aj vo vzťahu k spotrebiteľovi. Spotrebiteľ sa nemôže spoliehať na bezhraničnú ochranu súdov a navyše by tým nebola naplnená preventívna funkcia, keďže ide o spotrebiteľa, ktorý sa správal ľahostajne. Okrem toho uviedol, že priznanie primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 3.000,00 Eur sa v danom prípade nejaví ani ako spravodlivé, ani ako primerané. Priznanie primeraného finančného zadosťučinenia žalovaný nepovažoval za adekvátne okolnostiam, pretože podľa neho sa žalobca mohol brániť už v počiatočoch kontraktačného procesu, avšak tento ostal ľahostajný. Preto žiadal žalobu zamietnuť.

4. Súd vo veci nariadil pojednávanie, ktoré sa uskutočnilo dňa 21.06.2021. Na tomto pojednávaní v prítomnosti právneho zástupcu žalobcu súd vyhlásil rozsudok.

5. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom žaloby, ako aj listinnými dôkazmi, ktoré sú obsahom spisu, písomnými vyjadreniami strán sporu, prednesom právneho zástupcu žalobcu na pojednávaní, rozsudkom tunajšieho súdu č. k. 6Csr/1/2017-120 zo dňa 03.05.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 21.06.2019, listinnými dôkazmi, ktoré sú súčasťou spisu sp. zn. 6Csr/1/2017 (žaloba a prílohy, výzva súdu na špecifikáciu napadnutého rozhodcovského rozsudku, vyjadrenie žalobcu, uznesenie o odmietnutí podania zo dňa 02.02.2018, odvolanie žalobcu, uznesenie Krajského súdu v Prešove č. k. 3CoSr/2/2018-49 zo dňa 24.05.2018).

6. Na pojednávaní dňa 03.05.2021 právny zástupca žalobcu uviedol, že v danom prípade existuje porušenie spotrebiteľských práv žalobcu, o čom svedčí rozsudok Okresného súdu Bardejov vo veci 6Csr/1/2017, ktorým bol zrušený rozhodcovský rozsudok. Pokiaľ ide o výšku primeraného finančného zadosťučinenia, zastávajú názor, že táto suma je opodstatnená, keďže v rámci podania samotnej žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku vznikli problémy spojené so zadovážením všetkých potrebných listinných dôkazov, nakoľko žalobcovi nebol rozhodcovský rozsudok doručený. V pôvodnom konaní sp. zn. 6Csr/1/2017 súd spočiatku odmietol podanie žalobcu, keďže nebolo v silách žalobcu predložiť súdu relevantné dôkazy. Uznesenie bolo zrušené odvolacím súdom, ktorý vyzval žalovaného na predloženie relevantných dôkazov. Z týchto dôvodov sa žalobca domáha primeraného finančného zadosťučinenia v uvedenej výške. Dodal, že po zrušení rozhodcovského rozsudku si žalovaný voči žalobcovi neuplatnil nárok na zaplatenie žiadnej sumy a taktiež ani žalobca nepodal voči žalovanému žalobu titulom bezdôvodného obohatenia.

7. Z rozsudku tunajšieho súdu č. k. 6Csr/1/2017-120 zo dňa 03.05.2019 vyplýva, že tunajší súd zrušil rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu, so sídlom Karloveské rameno 6, 841 04 Bratislava, zriadeného záujmovým združením právnických osôb Združenie arbitráže a mediácie, so sídlom Karloveské rameno 6, 841 04 Bratislava, IČO: 45745595, sp. zn. SR 00646/16 zo dňa 19.09.2016. Z bodu 9. odôvodnenia rozsudku tunajšieho súdu vyplýva, že žalobca ako dlžník a žalovaný ako dodávateľ dňa 28.08.2015 uzavreli zmluvu o úvere č. 800504444, predmetom ktorej bol úver vo výške 700,00 Eur zvýšený o poplatok vo výške 210,00 Eur. Žalobca sa zaviazal vrátiť úver v dvoch splátkach po 455,00 Eur počnúc dňom 02.10.2015. Toho istého dňa žalobca so žalovaným uzavreli rozhodcovskú zmluvu, predmetom ktorej bolo (o.i.) dojednanie o tom, že všetky spory, ktoré vzniknú z predmetnej zmluvy o úvere vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie budú riešené: a) pred Stálym rozhodcovským súdom, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na tomto súde, b) pred príslušným súdom Slovenskej republiky, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na súde podľa príslušného právneho predpisu. Obidva právne úkony majú formulárový charakter, bez možnosti zmeny ich obsahu. Zároveň toho istého dňa podpísal žalobca blankozmenku č. 800504444, ktorou vychádzajúc aj z odôvodnenia rozsudku rozhodcovského súdu bola zabezpečená pohľadávka žalovaného zo zmluvy o úvere č. 800504444. Žalovaný vyplnil blankozmenku. Z bodu 10. odôvodnenia rozsudku tunajšieho súdu vyplýva, že rozhodcovským rozsudkom bola žalobcovi uložená povinnosť zaplatiť žalovanému sumu 960,00 Eur, zmenkový úrok vo výške 0,25 % denne zo sumy 960,00 Eur od 07.12.2015 do zaplatenia, zákonný úrok vo výške 6 % ročne zo sumy 960,00 Eur od 09.06.2016 do zaplatenia a nahradiť trovy rozhodcovského konania vo výške 273,72 Eur, to všetko v mesačných splátkach vo výške 120,00 Eur splatných vždy k poslednému dňu v mesiaci na účet žalobcu. V tomto bode odôvodnenia súd tiež konštatoval, že z predloženej doručky odosielateľa Združenie arbitráže a mediácie je preukázané, že rozhodcovský súd žalobcovi predmetný rozsudok doručoval, avšak doručka sa vrátila s poznámkou „zásielka neprevzatá v odbernej lehote dňa 18.10.2016.

8. Výzvou č. k. 6Csr/1/2017-12 zo dňa 15.08.2017 súd vyzval žalobcu, aby špecifikoval rozhodcovský rozsudok, ktorého zrušenia sa domáha, na čo reagoval žalobca prostredníctvom právneho zástupcu

podaním doručeným súdu dňa 28.08.2017, v ktorom uviedol, že details rozhodcovského rozsudku nepozná, čo uviedol už v samotnej žalobe. Navrhol, aby súd vyzval žalovaného k identifikácii rozhodcovského rozsudku. Následne tunajší súd uznesením č. k. 6Csr/1/2017-15 zo dňa 02.02.2018 podanie žalobcu odmietol, ale na základe ním podaného odvolania Krajský súd v Prešove uznesením č. k. 3CoSr/2/2018-49 zo dňa 24.05.2018 rozhodnutie tunajšieho súdu zrušil, pretože vyzval žalovaného na oznámenie rozhodujúcich skutočností, v rámci ktorých žalovaný uviedol označenie rozhodcovského rozsudku, ktorý žalobca navrhoval zrušiť.

9. Podľa § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

10. V prejednávanvej veci je predmetom konania nárok žalobcu opierajúci sa o vyššie citované zákonné ustanovenie, ktoré upravuje právo spotrebiteľa žiadať primerané finančné zadosťučinenie v prípade, ak na súde úspešne uplatní porušenie svojho práva, a to od toho, kto za toto porušenie práva zodpovedá. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Hypotéza tejto právnej normy vyžaduje splnenie predpokladov, ktorými sú úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom o ochrane spotrebiteľa alebo osobitnými predpismi a spôsobilosť takéhoto porušenia práva alebo povinnosti privodiť spotrebiteľovi ujmu. Samotná povaha primeraného finančného zadosťučinenia neumožňuje jeho priame vyčíslenie, preto súdu nemusia byť predložené dôkazy o existencii ujmy, pretože stačí, ak tá ujma tu je. Bez právneho významu je, či ujma spotrebiteľovi reálne vznikla, pretože postačuje iba možnosť vzniku takejto ujmy.

11. Inštitút primeraného finančného zadosťučinenia môže na účely ochrany spotrebiteľa naplniť požiadavku účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany. Tak právna teória, ako aj aplikačná prax spájajú inštitút náhrady škody výlučne so znížením majetku a ušlým ziskom. Náhrada škody ako inštitút súkromného práva v podmienkach Slovenskej republiky a konštantnej judikatúry sleduje výlučne reparačnú funkciu. Pre porovnanie sankčná funkcia náhrady škody (punitive damages v práve USA a exemplary damages v práve Veľkej Británie) je taká náhrada škody, ktorej cieľom nie je kompenzovať žalobcu, ale skôr potrestať žalovaného za protiprávne konanie, ktorého sa dopustil vo vzťahu k žalobcovi a ktorým žalobcovi spôsobil škodu a odradiť odporcu alebo akúkoľvek tretiu osobu od opakovania takéhoto konania v budúcnosti. Sankčná náhrada škody teda trestá a súčasne pôsobí preventívne. Jazyk európskych predpisov a judikatúry akcentuje najmä druhú funkčnú zložku sankčnej náhrady škody, teda funkciu preventívnu (porov. najmä používanie adjektíva „odradzujúci“). Inštitút relutárnej náhrady nemajetkovej ujmy môže byť prostriedkom ochrany na doplnenie o preventívne účinky pred diskrimináciou. Sankcie za diskriminačné správanie musia byť „účinné, primerané a odradzujúce“ (k tomu pozri napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/101/2017 zo dňa 07.12.2017).

12. Čo sa týka úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti ako predpokladu pre priznanie práva na primerané finančné zadosťučinenie, tento je naplnený nielen vtedy, ak si spotrebiteľ uplatní porušenie práva alebo povinnosti žalobou proti dodávateľovi, ale aj vtedy, ak to urobí v rámci svojej obrany proti dodávateľom uplatnenému nároku.

13. Pokiaľ ide o výšku primeraného finančného zadosťučinenia, ktorá nemôže byť svojvoľná, je potrebné vychádzať zo závažnosti porušenia práv, povinností, z okolností tak na strane žalobcu ako aj žalovaného, okolností, za ktorých došlo k porušeniu práv, povinností. Inštitút primeraného finančného zadosťučinenia nemôže slúžiť na finančné obohatenie sa žalobcu, resp. na kompenzáciu jeho majetkovej škody, ale musí zostať na úrovni a vo funkcii účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany. Kritériom kvantifikácie nároku by mali byť najmä okolnosti, za ktorých k porušeniu došlo, ich dosah na sféru individuálnych preferencií spotrebiteľa, ako aj závažnosť porušenia práv spotrebiteľa. Konkrétne výška priznaného finančného zadosťučinenia musí zohľadňovať skutkové okolnosti danej veci a spĺňať požiadavku

primeranosti. Odôvodnenie priznanej výšky musí byť presvedčivé, lebo výška primeraného finančného zadosťučinenia podľa zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa spočíva na voľnej úvahe súdu (k tomu pozri rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 17CoCsp/24/2020 zo dňa 18.08.2020).

14. Žalobca žiadal priznať primerané finančné zadosťučinenie v sume 3.000,00 Eur. Súd žalobcovi priznal finančné zadosťučinenie v sume 600,00 Eur, keďže žalobca v spore vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 6Csr/1/2017 úspešne uplatnil svoje práva, a to s poukazom na to, že súd zrušil rozhodcovský rozsudok. V naznačených súvislostiach je súd toho názoru, že priznanie finančného zadosťučinenia v sume 600,00 Eur je primerané vynaloženému úsiliu žalobcu domôcť sa ochrany svojich spotrebiteľských práv v pôvodnom konaní. Súd vzal zreteľ na okolnosti na strane žalobcu, ktorý podal žalobu, v ktorej nedokázal špecifikovať rozhodcovský rozsudok. Z dôvodu, že týmto nedisponoval, súd v základnom konaní jeho podanie odmietol. Žalobca aj naďalej znášal stav právnej neistoty, ktorý v danom smere odstránil až odvolací súd, na základe výzvy ktorého žalovaný uviedol špecifikáciu rozhodcovského rozsudku. Súd v okolnostiach danej veci zohľadnil aj dobu trvania konania o zrušení rozhodcovského rozsudku, keď žalobca sa úspešného uplatnenia svojich práv na súde (v podobe žaloby o zrušení rozhodcovského rozsudku) právoplatne domohol až po uplynutí dva a pol roka od podania žaloby. Okrem toho súd zohľadnil aj výšku sumy, nad sumu poskytnutého úveru (nad 700,00 Eur) na základe zmluvy zo dňa 28.08.2015, ktorú žalovaný navýšil o sumu 210,00 Eur. Súd súčasne prihliadol aj na zistenie, že na základe formulárovej a individuálne nedojednávanej rozhodcovskej zmluvy bol žalobca podrobený rozhodcovskému konaniu, ktoré osobne nepreferoval, ale o jeho iniciovaní rozhodol žalovaný a ktorého výsledok rozhodovacej činnosti sa snažil zvrátiť žalobou o zrušení rozhodcovského rozsudku. Súd neprisvedčil argumentu žalovaného o tom, že nie je možné chrániť ľahostajného spotrebiteľa vstupujúceho do zmluvného vzťahu bez toho, aby si vytvoril vlastný názor. Totižto spotrebiteľ je pri svojom úsilí o získanie úveru častokrát vystavovaný situáciám (predkladanie rozhodcovských zmlúv, neprijateľných zmluvných podmienok, atď.), ktoré v naznačenom záujme rešpektuje. Je totiž nepochybné, že uzatváranie takýchto spotrebiteľských zmlúv je v réžii dodávateľov, keď spotrebiteľ aj za cenu neprijateľných a nevhodných zmluvných podmienok podstúpi diktát zo strany dodávateľa vo forme predpísanej zmluvy v snahe získať úver.

15. Súd sa zároveň nedomnieva, aby v prípade žalobcu išlo o zjavné zneužitie práva, keďže žalobca uplatnil svoje legitímne nároky, ktoré mu zákon priznáva.

16. Žalovaný namietal, že priznanie primeraného finančného zadosťučinenia prichádza do úvahy len v prípadoch, ak porušenie práv nemožno napraviť inak. V tejto súvislosti súd zdôrazňuje, že pri opodstatnených nárokoch spotrebiteľov nepostačuje len strohé konštatovanie súdu o porušení práv určením neprijateľnej zmluvnej podmienky, vyslovením bezpoplatkovosti a bezúročnosti úveru, uložením povinnosti žalovanému dodávateľovi vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, či zrušenie rozhodcovského rozsudku, ale je potrebné tento proces zavŕšiť priznaním aj finančnej kompenzácie odrážajúcej ujmu, ktorú spotrebiteľ utrpel pri súdnej a inej konfrontácii s dodávateľom, samozrejme za predpokladu, že spotrebiteľ toto svoje právo uplatní.

17. Okrem toho súd zohľadnil aj sankčnú funkciu, predovšetkým preventívnu zložku priznania finančného zadosťučinenia, aby dodávateľa odradil od obdobných konaní, ktoré by mohli v budúcnosti nastať (uzatváranie formulárových a individuálne nedojednaných rozhodcovských zmlúv). Z tohto pohľadu sa preventívna funkcia tohto inštitútu javí aj v tomto prípade naplnená.

18. Podľa názoru súdu výška priznaného finančného zadosťučinenia je primeraná povahe a rozsahu porušenia práv žalobcu, zodpovedá svojmu účelu, teda poskytnúť satisfakciu spotrebiteľovi a odradiť dodávateľa od porušovania práv spotrebiteľov, pričom vo vzťahu k žalobcovi - spotrebiteľovi nepredstavuje neopodstatnené a neprimerané obohacovanie sa, ani zneužitie práva, ale legitímny a legálny nárok spotrebiteľa priznaný mu zákonom.

19. Na základe uvedených skutočností súd dospel k záveru, že priznanie primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 600,00 Eur, je primerané závažnosti ujmy (úspešné uplatnenie práv žalobcu v základnom konaní, ktoré bolo komplikované v dôsledku neuvedenia rozhodujúcich skutočností o rozhodcovskom rozsudku, čo viedlo až k odmietnutiu podania, t. z. dlhšie trvajúci stav právnej neistoty o tom, či rozhodcovský rozsudok ostane „v platnosti“) ako aj okolnostiam na strane žalobcu (o rozhodcovskom konaní nemal vedomosť, pracne musel zadovážovať listinné dôkazy pre

uplatnenie svojich práv, bol vystavený rozhodcovskému konaniu na základe individuálne nedojednávanej rozhodcovskej doložky) a žalovaného (ako dodávateľ podal žalobu na rozhodcovský súd, hoci zmluvu individuálne nedojednal, splatenie poskytnutého úveru žalobcovi vo výške 700,00 Eur navýšil o poplatok v sume 210,00 Eur, vyplnil blankozmenku, ktorú žalobca podpísal, atď.). Navyše priznanie finančného zadosťučinenia má v tomto prípade zmysel, pretože len takýmto postupom možno naplniť význam a účel funkcií, ktoré inštitút primeraného finančného zadosťučinenia v sebe implikuje.

20. Uvedený rozsah priznaného primeraného finančného zadosťučinenia obstojí aj pri konfrontácii s nepísanými pravidlami slušnosti, etiky, vo všeobecnosti s dobrými mravmi. Aby došlo k naplneniu účinnej a odradzujúcej funkcie primeraného finančného zadosťučinenia a aby tým súd kompenzoval nemajetkovú ujmu žalobcu, sa priznanie primeraného finančného zadosťučinenia v sume 600,00 Eur javí ako najviac vhodné a primerané. Preto súd žalobu v prevyšujúcej časti nad sumu 600,00 Eur zamietol.

21. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v súlade s § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru úspechu vo veci. Žalobca bol v konaní úspešný v základe nároku, keďže priznanie primeraného finančného zadosťučinenia závisí od úvahy súdu. Preto súd rozhodol, že žalobca má voči žalovanému nárok na plnú náhradu trov konania z prisúdenej sumy. O výške trov konania rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže podať odvolanie strana, v ktorej neprospech bol rozsudok vydaný (§ 359 C.s.p.). Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Bardejov. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v uvedenej lehote podané na príslušnom odvolacom súde (§ 362 ods. 1, 2 C.s.p.).

V odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C.s.p.) je treba uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C.s.p.).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.). Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C.s.p.). Odvolanie len proti odôvodneniu rozsudku nie je prípustné (§ 358 C.s.p.).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 C.s.p.).

Ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd. Ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/20160701>> a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi

stranami vyplýva z osobitného predpisu. Právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti (§ 367 C.s.p.).

Dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova. Ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania. Ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví. Ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 369 C.s.p.). Ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 370 C.s.p.).

Žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť (§ 371 C.s.p.). V odvolacom konaní nemožno uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou (§ 372 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.